

תת"ע 11060/01/18 - מדינת ישראל נגד מחאמיד עלי סולימאן (עציר) - מחאמיד פאדי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 11060-01-18 מדינת ישראל נ' מחאמיד עלי סולימאן(עציר)
תיק חיצוני: 30250990048

בפני	כבוד השופטת בכירה רבקה שורץ
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
המבקשת	לשכת תביעות - משטרה ישראל מרחב לכיש ע"י עו"ד פארס חבשי
משיבים	מחאמיד עלי סולימאן (עציר) - (להלן: הנאשם) מחאמיד פאדי (להלן: הערב) ע"י ב"כ עו"ד מכלוף גובראן ועו"ד אלסעד

החלטה

בפני בקשה מיום 22.8.21 לחילוט ערבויות שהופקדו בתיק להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש מאסר, פיקדון כספי על סך 10,000 שח' שהופקד מטעם הנאשם מחאמיד עלי ת.ז. 028293157, וערבות צד ג' על סך 10,000 שח' , שנחתמה ע"י מר מחאמיד פאדי ת.ז. 039511324.

רקע

ביום 28.6.21 ניתן גזר דין כנגד הנאשם, בין היתר, הוטל עליו עונש מאסר בפועל.

הנאשם ביקש עיכוב ביצוע המאסר ל 45 יום לצורך הגשת ערעור.

בית המשפט נענה לבקשה ונתן החלטה בדבר עיכוב ביצוע עונש המאסר למשך 45 יום, בכפוף לעמידה בתנאים שפורטו בהחלטות מיום 28.6.21 (פרו' עמ' 110, 111, 113). אם התנאים ממולאים **על הנאשם היה להתייצב לריצוי מאסרו עד ליום 11.8.21** (ראה החלטה עמ' 113 לפרו' לרבות החלטה שניתנה לאחר תום הדין ביום 28.6.21, במעמד הצדדים).

תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 28.6.21 היו כדלקמן:

הפקדת סך 10,000 שח ;

חתימה על התחייבות עצמית על סך 10,000 שח' ;

חתימה על ערבות צד ג' על סך 10,000 שח' ;

עיכוב יציאה מן הארץ.

הנאשם הפקיד את סך 10,000 שח' ואף חתם על התחייבות עצמית על סך 10,000 שח'.

באשר לערבות צד ג' נתבקשה ארכה להפקדתה עד ליום 29.6.21 ובית המשפט נענה לבקשה זו, כמו גם לבקשה שערבות צד ג' תחתם בבית המשפט בחדרה (המצויה בסמיכות למקום מגורי הנאשם).

ביום 29.6.21, במענה לשאלה שהופנתה ע"י מזכירות חדרה, בית המשפט לא אישר את מר מחאמיד סולימאן ת.ז. 315481481 בנו בן ה 20 של הנאשם - לשמש כערב צד ג' (עיין החלטה מיום 29.6.21).

בית המשפט הבהיר באותה בהחלטה באלו תנאים ערבות צד ג' תתקבל (עיין החלטה מיום 29.6.21 עמ' 2 שו' 5-7).

בקשה נוספת לארכה הוגשה ביום 30.6.21 ונדחתה, כך שלמעשה כבר ביום 29.6.21 הנאשם לא עמד בתנאי השחרור בערובה והיה עליו להתייצב לריצוי עונשו.

ביום 1.7.21 הוצאה פקודת מאסר לביצוע מידי שמסיבה שאינה ברורה לא בוצעה ע"י משטרת אום אל פאחם.

ביום 8.7.21 הוגשה לתיק האלקטרוני בקשה בעניינו של ערב צד ג' בשם מחאמיד פאדי ת.ז. 039511324 נוכח מתן האפשרות להשתחרר גם אם יעמוד בתנאי שחרור בערובה לאחר מעצר, כפי שצוין בהחלטה מיום 28.6.21 עמ' 111 לפרו' וכן בהחלטה מיום 1.7.21 (שו' 11-12).

להבדיל מהבקשה לקבל את בנו של הנאשם כערב, שנדחתה טרם חתימה על כתב ערבות, בענין **ערבות צד ג' של מר מחאמיד פאדי ת.ז. 039511324**, שנחתמה בבית המשפט **בחדרה** ותויקה לתיק האלקטרוני, בית המשפט לא דחה קבלתה (עיין: החלטת בית המשפט מיום 11.7.21).

הנאשם לא התייצב לריצוי מאסרו עד ליום 11.8.21.

בנסיבות הענין הוגשה הבקשה הנדונה ב 22.8.21.

בית המשפט קבע שני דיונים בבקשה.

בית המשפט אפשר לנאשם באמצעות בא כוחו, לרבות לנאשם עצמו ולערב צד ג לטעון לבקשה.

טענות הצדדים

ב"כ המבקשת

ב"כ המבקשת סבור כי יש להיענות לבקשה הואיל והנאשם לא התייצב לריצוי עונשו אלא לאחר הוצאת פקודת המאסר לריצוי מידי וכי הערב לא פעל להטיח כי הנאשם יתייצב לריצוי עונשו על פי התחייבותו בכתב.

הנאשם

הנאשם ידע כי עליו להתייצב למאסר ב 11.8.21 אך טען כי בא כוחו אמר לו לא להתייצב לריצוי מאסרו הואיל ועבד על הגשת ערעור על גזר הדין. עוד ציין כי בא כוחו מסר לו כי בשל החגים ההחלטה בערעור מתעכבת (עמ' 116 לפרו' שו' 8-10, עמ' 126 שו' 23-26). הנאשם הסביר כי סמך על עורך דינו ועל כן המשיך לעבוד (שם, שו' 27).

הנאשם ציין כי בחלוף כשבועיים מהמועד שהיה צריך להתייצב קבל הודעה טלפונית מהמשרה כי יש פקודת מאסר לביצוע מידי, אך בשל אירוע משפחתי שהיה בסוף שבוע ועל מנת להתארגן "כי זה בא לי בהפתעה" (עמ' 127 שו' 11) הוא התייצב בתחילת שבוע, מספר ימים לאחר קבלת ההודעה. (פרו' עמ' 126, שו' 28-29, 32-35).

[לציין כי לפרוטוקול מיום 3.10.21 הצהיר הנאשם כי לא התייצב למאסר מידי גם בעקבות הודעת המשרה בשל כך שבתו היתה מאושפזת בבית חולים (פרו' עמ' 116 שו' 11-12)].

הוסיף הנאשם וציין כי מאחר שנאסר ולא יכול לעבוד, בניגוד לתכנונו המקורי, הוא עותר להחזיר לו את הפיקדון, שהפקיד על מנת שישמש את בני משפחתו (פרו' עמ' 126 שו' 11-20, עמ' 127, שו' 36-40).

בפועל התייצב הנאשם לריצוי עונשו אך ביום 20.9.21 - בעקבות פקודת המעצר השנייה, שהוצאה לביצוע מידי .

הערב צד ג מר מחאמיד פאדי ת.ז 039511324 התייצב לדיון, הסביר כי הנאשם הוא דודו (עמ' 124 שו' 15) וכי הסכים לשמש ערב לנאשם, לבקשת עו"ד ג'ובראן והנאשם, במטרה שהנאשם לא יכנס לכלא (פרו' עמ' 124 שו' 23-25).

הערב ציין כי חתם על כתב הערבות "כי הוא אמר לי..." (פונה לבא הנאשם ובא כוחו בעת המענה) (עמ' 125 שו' 5).

לשאלה אם ידע מה עליו לעשות אם הנאשם לא יתייצב למאסר השיב: "ידעתי" (שם, שו' 12).

הערב הסביר כי זו לא הפעם הראשונה שהוא חותם כערב בבית משפט (עמ' 125, שו' 25-29).

הערב ציין כי עת חצם על כתב הערבות עבור הנאשם היה עימו עו"ד גובראן (עמ' 125 שו' 33).

ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם בקש לדחות את הבקשה.

לענין ערבות צד ג' נטען כי בערבות לא אושרה ומשכנסה לתוקף.

לענין הפקדון והערבות של הנאשם - ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הסתבך בעבירות תעבורה על רקע מצב כלכלי, וכי בעקבות הודעת המשטרה בדבר פקודת המאסר שהוצאה, הסגיר את עצמו למשטרה. ב"כ הנאשם ציין כי לא בוצעו מאמצים מיוחדים לאסור את הנאשם (פרו' עמ' 123 שו' 10-11, 15-18, 25).

ב"כ הנאשם תאר נסיבות אישיות של בני משפחת הנאשם לגבי מצבן הבריאות של בתו ואשתו (שם, שו' 23).

דין והכרעה

עסקינן בבקשה לחילוט פיקדון כספי על סך 10,000 שח' שהפקיד הנאשם מחאמיד עלי ת.ז. 028293157 וערבות צד ג', שנחתמה ע"י מר מחאמיד פאדי ת.ז. 039511324.

הערבויות הופקדו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי עונש המאסר שהוטל עליו בגזר הדין.

הנאשם הורשע בעבירות המלמדות על הפרת אימון וזלזול בהוראות המחוקק, החלטות שיפוטיות ובביטחון המשתמשים בדרך.

משהורשע הנאשם ונגזר דינו פוקעת חזקת החפות ממנה נענה עד למועד ההרשעה, וההכרעה עומדת בעינה כל עוד לא שונתה ע"י ערכאת הערעור [ע"פ 111/99 א. שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (07.06.2000)].

לבקשת הנאשם באמצעות בא כוחו ובנוכחותו, נענה בית המשפט במועד גזר הדין לעכב ביצוע עונש המאסר, מכוח סמכותו לפי סעיף 87 (ג) לחוק העונשין הואיל והנאשם בקש להגיש ערעור.

בית המשפט מצא לנכון לקבוע תנאי ערובה הכוללים, בין היתר, הפקדה וערבות צד ג' בהתחשב בעבירות בהן הורשע הנאשם, חומרת הנסיבות, המסוכנות, החשש להימלטות מן הדין בשים לב להתנהלותו של הנאשם (הישנות העבירות) ועונש המאסר אשר נגזר, כמפורט בגזר הדין.

משנענה בית המשפט לבקשת הנאשם לעיכוב עונש המאסר, ובהינתן שהנאשם התחייב התחייבות עצמית על סך 10,000 שח' ואף הפקיד סכום של 10,000 שח להבטחת תנאי השחרור בערובה היה עליו היה עליו להצדיק את האימון שניתן בו ולהתייבבות לריצוי עונשו עד ליום 11.8.21.

משהפר את התחייבויותיו צריך להבין כי ניתן לחלט את הערבויות.

משבחר אדם לשמש כערב להבטחת התייבבותו של הנאשם לריצוי עונשו ומשחתם על כתב ערבות הרי שקבל על עצמו תפקיד להבטיח כי הנאשם ימלא את התחייבותו להתייבבות לריצוי עונשו עד 11.8.21 ואין הוא יכול להקל ראש במשימה שלקח על עצמו.

המסגרת הנורמטיבית הינה סעיף 51 וסעיף 48(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "החוק").

סעיף 51 לחוק, שכותרותו "תוצאות הפרת תנאי שחרור בערובה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997 (תיקון מס' 4) תש"ס-2000", קובע:

(א) שופט הדן בענינו של משוחרר בערובה, שהובא לפניו בשל הפרת תנאי מתנאי השחרור, **רשאי להורות על חילוט הערבות**, ואם התגבשה עילת מעצר, לעצרו או לשחררו בערובה בתנאים שיקבע.

(תיקון מס' 4) תש"ס-2000

(ב) נוכח שופט כי משוחרר בערובה הפר תנאי מתנאי השחרור וכי ולא ניתן להביאו בפניו, רשאי הוא להורות על חילוט הערבות.

(תיקון מס' 4) תש"ס-2000

(ג) בקשה לחילוט ערבות שניתנה על ידי ערב לא תידון אלא אם כן ניתנה לערב **הזדמנות להשמיע את טענותיו**.

סעיף 48(א) לחוק, שכותרתו "תנאי השחרור בערובה (תיקון מס' 1) תשנ"ז-1997" קובע:

48. (א) **שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתייבב לחקירה, לדיון במשפטו או בערעור, או לנשיאת עונשו, בכל מועד שיידרש**, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, לפרק זמן שיקבע, ככל שימצא לנכון.... "

בעניינו, הנאשם הפר את האימון שבית המשפט נתן בו עת נענה לבקשתו לעיכוב ביצוע.

בית המשפט סמך על הנאשם כי יתייבב לריצוי עונש המאסר עד ליום 11.8.21.

טענתו של הנאשם כי לא התייבב בשל הנחייה/המלצה של בא כוחו על רקע כוונתו להגיש ערעור אינה מהווה עילה לאי

התייצבות.

לא ניתנה החלטה נוספת בדבר עיכוב ביצוע. גם לא הוגש ערעור בעניינו של הנאשם.

כל עוד לא מולאו תנאי השחרור או כל עוד ניתנה החלטה אחרת/נוספת בדבר עיכוב ע"י ערכאת הערעור היה על הנאשם להתייצב לריצוי מאסרו קודם למועד בו התייצב בפועל.

הנאשם לא התייצב לריצוי עונשו ביום 11.8.21 (ואף לא במועד מוקדם יותר טרם עלה בידו לעמוד בתנאי השחרור), ובכך **הפר את תנאי הערובה. בנסיבות קמה הסמכות להורות על חילוט ערבויות.**

באשר לערב צד ג' -

לערב יש תפקיד מהותי במימוש האשפרות לשחרר אדם בתנאי ערבות.

ערב /או מפקח חייב להזהיר את האדם לו ערבים מהפרת תנאי הערובה. על הערב להבטיח התייצבות האדם לו ערב לריצוי עונשו, כפי שהתחייב.

ככל שבוצעה הפרה על הערב לדווח מידית לרשויות האכיפה, שאם לא כן ימעל הערב/המפקח בתפקידו ויש לכך השלכות כספיות הנובעות ממחדלו.

בבש"פ 1902/19 מירי אביטן נ' מדינת ישראל (02.06.2019) כב' השו' י. אלרון נקבע :

"התכלית המרכזית של חילוט ערבותו של מפקח, היא אפוא תכלית הרתעתית. לתכלית זו שלושה היבטים. האחד - הרתעת הערב עצמו, לבל יתיר במעשה או במחדל הפרת תנאי המעצר על ידי נאשם הנתון תחת פיקוחו. השני - הרתעת הרבים, קרי, הרתעת מפקחים ומפקחים פוטנציאליים אחרים, הנוטלים על עצמם אחריות כבדה כמי שמגנים על הציבור מפני הנאשם. היבט שלישי, עליו עמדה השופטת ד' ברק ארז בפרשה אחרת, הוא הרתעת הנאשם המפוקח על ידי הערב, לבל יפר את תנאי הערבות, ובכך יפגע פגיעה חמורה בערב.

בגדר ההחלטה האם להורות על חילוט מלא או חלקי של סכום הערבות, יילקחו בחשבון מהות האישומים נגד הנאשם וחומרת העבירות המיוחסות לו, וכן טיב ההפרה של תנאי השחרור."

הערובה הכספית המוטלת על ערב ו/או מפקח כתנאי לשחרור בערובה, ובמקרה דנן לעיכוב ביצוע עונש המאסר בתנאים, נועדה להבטיח שהערב/המפקח יעמוד בהתחייבות שלקח על עצמו (עיין ולמד בבש"פ 1902/19 מירי אביטן נ' מדינת ישראל (02.06.2019) שו' י. אלרון).

על תכלית מנגנון חילוט הערבויות עמדה כב' השו' ד. ברק ארז עוד ב2012 בבש"פ 8163/12 אלון נ' מדינת ישראל, [פורסם בג'בו] בפסקה 18 (19.11.2012) (להלן: עניין אלון) שם קבעה:

"... האפשרות של חילוט הערבות תורמת להכוונת התנהגותם של הנאשמים עצמם. יידע כל נאשם או נידון,

המתעתד להפר את תנאי שחרורו, כי במעשיו הוא עתיד לפגוע באנשים קרובים לו אשר הסכימו לערוב לו"

עמוד 6

ניתן ללמוד מהקביעות בענינו של **עניין אלון** בשינויים המתחייבים לעניינו של הנאשם במקרה דנן.

אם רצונו של הערב לסייע לנאשם לשהות מחוץ לכותלי בית הסוהר לצורך הגשת ערעור הרי יש לו **החובה המשפטית והמוסרית לקיים את התחייבותו, לשמו על שלום הציבור מפניו של הנאשם שהורשע ונגזר דינו והבטיח גם את האימון שהציבור נותן במערכת אכיפת החוק שאדם שנגזר דינו ירצה עונשו.**

בבש"פ 8768/07 אלוג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.5.2008) נקבע:

"אדם המקבל על עצמו לערוב לקיום תנאי מעצרו של אחר, יכול וצריך לצפות כי אם נאשם המצוי תחת פיקוחו יפר את תנאי המעצר, יורה בית המשפט על חילוט הערבות בגובה סכום הערבות שהתחייב לה בכתב הערבות".

היקף החילוט הינו ענין שבשיקול דעת .

סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט הערבות במקרה של הפרת תנאי היא **סמכות שבשיקול דעת**, ומכאן שפתוחה בפניו האפשרות להורות גם על חילוט חלקי של כתב הערבות (י' קדמי, על סדר הדין בפלילים חלק א' 373 (2008); בבש"פ 8626/04 צוסקין נ' מדינת ישראל (10.10.2004)).

בגדר ההחלטה על בית המשפט לקחת בחשבון את חומרת העבירות המיוחסות, טיב ההפרה והצורך להגן על שלום הציבור ואימון הציבור במערכת האכיפה והשפיטה (עין : (בש"פ 6978/09 מטויד נ' מדינת ישראל (2.3.2010);

לצד שחרורו של נדון בערובה על מנת לאפשר לו למצות הליך של הגשת ערעור ולהקטין את מידת הפגיעה בזכותו בחירותו כדי שיוכל למצות את הליכי הברור בענינו עד להכרעה בערעור עומד אינטרס מהותי של הגנה על האינטרס הציבורי במיצוי הדין עם נאשמים. [עין: בבש"פ 7925/11 לוינג נגד מדינת ישראל (27.6.12)].

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות חמורות המהוות זילזול, ביזוי החלטה שיפוטית, סיכון ציבור המשתמשים בדרך, וזו לא הפעם הראשונה.

מידת הפגיעה בערך המוגן שנקבעה הגזר הדין גבוהה, הכל כמפורט בגזר הדין שהתייחס גם להתנהלותו של הנאשם.

משהורשע הנאשם ונגזר דינו הכלל הוא, כי שירצה את עונשו החל מיום גזר הדין אלא אם ניתנה החלטה אחרת.

הנאשם כאמור בקש עיכוב ביצוע ובית המשפט נענה לבקשה בכפוף למילוי תנאים, שנקבעו בנוכחותו. לא היה מקום לאי בהירות ביחס לתנאי הערובה שנקבעו.

הנאשם התחייב לפרוטוקול התחייבות עצמית על סך 10,000 שח' כדי להבטיח התייצבותו לריצוי עונשו ובנוסף הנאשם הפקיד 10,000 שח' להבטחת מילוי תנאי הערובה.

הנאשם עשה דין לעצמו כאשר בחר שלא להתייצב לריצוי עונשו עד ליום 11.8.21.

הנאשם התייצב לריצוי מאסרו רק ב 20.9.21, לאחר פעולות משטרת ישראל לאיתורו.

מערכת היחסים בין משטרת ישראל באום אל פאחם לבין הנאשם מעוררת תהיות וראוי כי תתברר ע"י הגורמים הרלוונטיים.

לא צריך לבצע פעולות מורכבות כדי להצדיק הפעלת ערבות כטענת ב"כ הנאשם.

כתב הערבות מוחלט ולא מסויג.

הנאשם ידע כי אם יפר את תנאי השחרור יהא בכך עילה לחילוט ערבויות.

היום בדיעבד, מבקש הנאשם להחזיר את הפיקדון לטובת בני ביתו בשל מצבו הכלכלי ומאסרו שאינו מאפשר לו לעבוד ולפרנס את בני משפחתו.

דא עקא, הנאשם לקח סיכון ולא התייצב לריצוי עונשו תוך מחשבה שלא יאונה לו כל רע.

מורשע שהפר תנאי שחרור צריך לצפות כי בית המשפט יחלט הערבויות שהופקדו בתיק.

במעשהו, הנאשם גם לא התחשב בערב אשר ערב למילוי התחייבותו.

בהתחשב בשלב הטלת הערבויות ותכליתן כאשר הנאשם כבר לא נהנה מחזקת החפות שכן הורשע, נגזר דינו וחייב להתייצב לריצוי עונשו, סכום הערבות אינו מוגזם.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש להיענות לבקשה לחילוט מלוא סכום הפיקדון - סך 10,000 שח' שהפקיד הנאשם, על אף שהתוצאה לא קלה עבורו ועבור ובני משפחתו.

באשר לערב-

סעיף 7 לנוהל ערבויות מאפשר חתימה על ערבות בפני עובד מזכירות בבית משפט אחר.

בית המשפט נענה בהחלטה שיפוטית לבקשת ב"כ הנאשם להמציא ערבות צד ג' לבית משפט אחר בחדרה.

הערב **פאדי מאחמיד** חתם על כתב ערובה בבית המשפט בחדרה על פי נוהל בית המשפט בענין ערבויות, כתב הערבות החתום הובא לעיונו של בית המשפט, ובית המשפט לא דחה ולא ביטל את ערבותו.

כדי שהערבות תכנס לתוקף שבית המשפט אין הכרח, שבית המשפט יאשר את הערבות הקונקרטית אלא אם עלתה פנייה מצד המזכירות בעניין אותו ערב וניתנה החלטה בעניינו, כדוגמת הפנייה בעניין ההצעה שבנו של הנאשם ישמש כערב, שנדחתה בהחלטה קונקרטית, טרם הוחתם על כתב ערובה.

הערב ניסה ליצור רושם כי חתם על כתב הערבות "אוטומטית" מבלי להרהר אחריה.

ברם, הערב הבין גם הבין שמטרת הערבות היא לאפשר עיכוב ביצוע עונש המאסר וכי היה עליו להבטיח שהנאשם יתייצב לנשיאת עונשו שהוטל בתיק זה.

אין זו הפעם הראשונה שהערב חתם על ערבות בבית משפט, כפי שעולה מדבריו לפרוטוקול.

בחתימתו של הערב על כתב הערבות יש לראות הסכמה מלאה ובלתי מסויגת למלא את התחייבותו להבטיח התייצבותו של הנאשם לריצוי עונשו כפי שנקבע בתיק.

יצוין כי הערב חתם על כתב הערבות בבית משפט, כאשר בא כוחו של הנאשם, שייצג גם אותו בדיון בבקשה, נכח עימו.

אם דבר מה לא היה נהיר לערב היה עליו לברר טרם חתם ו/או במעמד החתימה.

הערב לא עשה דבר כדי לברר אם הנאשם התייצב לריצוי עונשו, הערב לא עשה דבר להבטיח שהנאשם יתייצב לריצוי עונשו.

למרות האמור לעיל ולאחר שעיינתי בכתב הערבות עליו חתם הערב, שאינו מציין במפורש את מועד התייצבות הנדרש, אף שצוין במפורש כי הנאשם חייב להתייצב במועד כפי שנקבע בתיק 11060-01-18, ואף שהערב יכול ואף צריך היה לברר את המועד הקונקרטי, **מצאתי לנכון להורות על חילוט חלקי ולא מלא של סכום ערבותו.**

לסיכום

מורה על חילוט מלא סכום הפיקדון שהפקיד הנאשם על סך 10,000 שח' לטובת אוצר המדינה.

כמו כן, **מורה על חילוט חלקי בסך של 1500 שח' מסכום הערבות של מר מחאמיד פאדי ת.ז 039511324 לטובת אוצר המדינה.**

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים ולבאי כוחם .

ניתנה היום, י"ד כסלו תשפ"ב, 18 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

עמוד 9

